

Vladislav Pek, život a dílo prof. Otto Rutrleho, Diplomová práce, Katedra církevních dějin a práva HTF UK, Praha 2012, s. 78

Životu a dílu praktického teologa druhé generace Církve československé husitské (ČSH) prof. Otto Rutrleho se dosud monograficky nevěnoval zevrubně žádný historik. K zpracování tématu chybí i rozšířenější, pramenovým bádáním ukotvené studie. Když jsem s kolegou V. Pekem probíral jeho rozhodnutí, věnovat tomuto zajímavému teologovi ČSH diplomovou práci, tyto meze byly zmíněny. Od počátku bylo jasné, že se ve svém textu musím zaměřit především jen na mapování základních událostí teologova života i z pohledu jeho teologický vývoj nejdůležitějších textů z jeho dílny. V úvodu své práce však její autor uvádí, že v ní přece jen sleduje i hlubší cíl. Chce osobnost i dílo prof. Rutrleho vnímat v souvislostech s dobou, v níž tento teolog navazoval na činnost svých předchůdců, patriarchy dr. Karla Farského a Gustava Adolfa Procházky. V závěru své práce V. Pek uvádí, že jejím cílem není pouze obsáhlý rozbor teologových děl, ale i celkový pohled na něj, jako na člena ČSH, pedagoga, duchovního, člověka.

Výsledný text plní proklamované cíle jen do určité míry. Jedná se o práci, jejíž skutečnost v prvních dvou částech nepochází dále, než k zmapování nejvýznamnějších událostí života i vydaných textů K. Farského a G. A. Procházky. Po (v podstatě logickém) vstupu následující kapitoly, věnované dějinám vzdělávání duchovních v ČSH, se V. Pek podrobněji věnuje životu a dílu prof. O. Rutrleho. Dílo teologa zachycuje v kapitolách z pohledu různých jeho homiletickou, liturgickou, evangelizační-misijní, poimenickou, ekumenickou a katechetickou činnost. V navazující kapitole se věnuje i několika teologickým textům, jejíž nejsou zcela oborově vymezeny.

Posuzovaná práce jistě nemá ambici výrazněji orientovat budoucího historika na cestě k tolik potřebné monografii o prof. O. Rutrlem. Je textem, v němž vztah k dějinám i teologickému smýšlení své církve vyslovuje student, který se v ní rozhodl pozitivně duchovensky působit. Její autor se prokazatelně pozorně zabývá do značné míry teologických děl i spisů historiků, její vyjmenovává v seznamu použité literatury své práce. Té však můžeme věnovat ještě více času a trpělivého bádání nad prameny. Konkrétně, mnohé z toho, co vyslovil v úvodu svého textu, znovu zopakuje v jeho závěru. To je běžné v kazatelské praxi a ukazujete to na autorovo ukotvení v každodenním životě ČSH, ale není to nejvhodnější pro diplomovou práci. Válečné články G. A. Procházky z periodik (Národní listy) přebírá autor posuzované práce z ne příliš solidní monografie Ferdinanda Práčka Vznik československé církve a patriarcha G. A. Procházka. Lépe by bylo pracovat s jednotlivými ročníky periodika.

Textov kritický aparát Pekovy práce je toporný a zatížený chybami. Upozornil jsem jeho autora na řadu možností, jak mu dát mnohem promyšlenější formu. Předevíím se to týká opakovaných citací d. l. Ale autor posuzované práce zde smíoval dále svou cestou. Dále je třeba litovat, že V. Pek pro svou práci nevyužil i n kterých mnou doporučených d. l. Svou práci však konzultoval pravidelně a řadu mých požadavků a doporučení do jejího textu zahrnul. Jeho práci hodnotím jako dobrou (3).

19. července 2012

ThDr. Jaroslav Hrdlička